

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

8. Dies Januarii. Nostrum est velle, fed voluntas ipsa & admonetur ut surgat, & fanatur ut valeat, & dilatatur ut capiat, & impletur ut habeat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

reum odii omnium, & quod sequitur, supplicii sem
piterni. Non possum nec ego dicendo efferre, ne
tu cogitando comprehendere, quid sit inseri in ge
nus divinum, venire in partem divinitatis, undique
infinitæ, unumq; cum eo conflare, & fieri quodam
modo Deum. Hoc assequi cum sit suprà vires natu
ræ, solus capit auctor naturæ. Sine hoc auxilio, (1)
*Ipsa si cupiat salus, servare prorsus non potest tuam
animam. Ut ergò bonum possis, hoc bonum posse
ab eo sèpiùs si poposceris dabit tibi. Promptior et
enim Gratiam tibi dare, quàm tu, vel alias quis pia
accipere. Urget enim ut accipere velis, & irascitur
nolis. Magni ergò fac illud donum, quod te faci
magnum, & ex humili erigit in altum: datur enim
ab eo qui ipse est donum Dei altissimi: nec est quod
hic ultrâ poscas, nam si Poëtæ est fides.*

Dum influit hoc donum, confluit omne bonum.

8. D I E S J A N U A R I I.

Nostrum est velle, sed voluntas ipsa & ad
monetur ut surgat, & sanatur ut valeat, &
dilatatur ut capiat, & impletur ut habeat.

Aug. de Viduit.

Non suf- I.
ficit posse,
opus est &
velle.

Nihil potest, ut quid agas Pos
se, nisi sequatur & Velle. Ut
quis bonum quod potest ve
lit, est partim naturæ humanae,
partim gratiæ divinæ. Potes ergò bonum Velle;
sed nec hoc posses, nisi ut monet tessera, gratia
voluntatē & admoneret ut surgat, & sanaret ut va
leat,

(2) *Terent. Adulph.*

leat. Ergò Velle bonum, habes à gratia illius, qui est summum bonum. Velle est quidam animæ motus: ab alio movetur testante Philosopho; [a] *Omne quod movetur, ab alio movetur.* Hinc intendit cōvincere dari primū aliquod principiū, quod movet omnia, & à nullo movetur. Vin' exemplo id probari? Securus movetur à fabro, beneficio manus, & hæc virtute brachii, brachium porrò ut se moveat, habet à corde, & nervis. In cor autem jugiter influit anima nescia feriari. Quod autem anima motū imperiat cordi, arteriis, & musculis, habet à Deo, qui stabilis, immotusque manens, dat cuncta moveri.

II. Cùm igitur animæ motiones ad naturæ referantur motus, etiamsi sint suprà gradū naturæ, non potest anima se moveare, ad usus divinos, & actus cœlestes, nisi moveatur ab Auctore naturæ. Enim verò omnis animi nîsus, eum dirigens ad gratiam, & gloriam, motio est: igitur ut se possit moveare, habet ab alio, (fatente id Philosopho) non à se, nec alio extrà se, igitur ab illo; qui cùm omnia movet, à nullo movetur. Hic solus qui est principiū omnis motus, animum ut agere possit, movet, ut agere velit, permoveat. Ut animus se moveat, non habet à primò mobili, sed à primò movente, in quo uno [b] *Vivimus, movemur, & sumus.* Qui autem immotus movet omnia, ut & te moveat, non tantum est cupidus, sed obvi⁹. Unde cùm opitulante gratia possis quodlibet bonum velle, si quām facile quid possis, tām seriò velis, quidquid volueris, eris. Eris igitur si impēsē cupis, nō tantum inter omnes, primus, sed inter omnia, summus. Agnosce hic tuā in volendo potestatē.

B 2

Potes

[a] *Arist. l.7. Phys. initio.* [b] *Aet. 17. 28.*

Potes gratiæ beneficio quidvis velle, velle porro e se movere: potes igitur, qui humi stratus contemptibiliter repis, per minima, movendo te erigere ad maxima. Potes te movere à terra ad cœlum, à tempore ad æternitatem, ab humanis ad divina, à virtutibus, à via lata ad viam arctam, à quovis malo ad quodvis bonum.

III. Inde jam conficio; Christianæ perfectioni cœlum in duobus polis immobiliter movetur; vide licet Nolle & Velle. Nolle quod Deus non vult velle quod vult: nolle quod lex prohibet, velle quo jubet. Scribatur in polo Arctico, Velle, in polo Antartico, Nolle, ut in his duobus polis tota lex pendeat & Prophetæ. Cùm enim voluntas & Velle possit, & Nolle, dū vult, quod scriptū est in lege, & non vult quod vetitum est, jam habet quod scriptum in capite libri, quod est caput omnis boni. Quid illud? [a] *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam; Deus meus volui.* In omnibus facere Dei voluntatem, est pervenisse ad ultimam linéam fælicitatis. Dei voluntas est omnium voluntatum Regula: quapropter est norma recti, & formæ obliqui; quæ & deflexa corrigat, & recta dirigat quæ demonstrat fugienda mala, & sequenda bona. Omnia mala ex hoc fonte scaturunt, quia voluntas humana opponitur voluntati Divinæ. Quid agendum, ut virtus declines, virtutes secteris. Corrigatur voluntas distorta cum recta legis regula, & habet quod ad bonum tuum cupit, omnia. Sit pro clausula D. Augustini sententia: *Ecce tu volebas tibi aliquid accidere: sed Deus aliud voluit: Due voluntates sunt; sed voluntas tua corrigatur ad voluntatem Dei,*

[a] *Psal. 39.8.*

non

Januar.

Tessera.

21

non voluntas Dei torqueatur ad tuam. Prava est enim tua, regula est ista. Sit et regula, & quod pravum est corrigatur ad regulam.

Frustrâ conatur, cui non Deus auxiliatur.

9. DIES JANUARII.

*Gratiâ agitur, non solum ut facienda no-
verimus, sed ut cognita faciamus. Au-
gust. de grat. Christ. c. 12.*

Post velle I. **H**ic demum est Christianæ per-
& posse; sequitur licitatis apex, humanæ fœ-
licitatis vertex, bonum quod
facere. vis quod potes, Velle, quod velis

Facere. Et hoc fateri debes, te gratiæ de-
bere ut monet tessera. Audi, & quidvis aude : [a]
Deus qui operatur in vobis, & velle, & perficere. Qui
operatur in te velle, est Bonitas; qui perficere, est Po-
tentia. Quid dubitas perficere, ubi ut velis, Bonitas
excitat; ut facias, Potentia adjuvat? Hinc jam duo
emergunt, quæ toto marte sibi repugnant. Alterum
*est Christi, alterum est Pauli. Sic Christus: [b] *Sine**
*me nihil potestis facere. Sic Paulus: [c] *Omnia possunt**
in eo, qui me confortat. Ecce hic gemina abyssus: Ni-
hil, Omnia. Nihil, quid minus? Omnia, quid ma-
jus? Nihil, quid inanius? Omnia, quid pleniū? Ni-
hil, quid profundiū? Omnia, quid excelsius? Ecce
gratiæ necessitatem, sine qua potes penitus nihil: ec-
ce gratiæ potestatem, cum qua potes divinitus om-
nia. Ex hac utraque abyso, emergunt duæ virtutes;
quæ sunt perfectionis cardines; summa hinc Huini-

B 3

litas,

[a] Philip. 2.13. [b] Joan. 15. [c] Philip. 4.13.